

πρέπω

πρέπω, ρ. [<αρχ. πρέπω]. **1.** αρμόζω, ταιριάζω: «δε σου πρέπουν μεγάλα λόγια, αλλά έργα». **2.** είμαι κομψός, ωραίος, ευπρεπής: «έπρεψε σαν ηθοποιός μέσα στο καινούριο του κοστούμι». **3.** προσδεύω σε μια επιστήμη ή τέχνη, διαπρέπω: «αυτό το παιδί θα πρέψει πολύ στα γράμματα»· βλ. και λ. [πρέπει](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας